

ВПЛИВ СПОРТИВНОГО ТРЕНУВАННЯ НА ЗМІНУ КИСНЕВИХ РЕЖИМІВ ЮНАЦЬКОГО ОРГАНІЗМУ ПРИ ФІЗИЧНОМУ НАВАНТАЖЕННІ

В. С. Міщенко

Відділ вікової фізіології Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР, Київ

Дослідження підлітків і юнаків при напруженій м'язовій роботі становлять значний інтерес в зв'язку з рядом фізіологічних особливостей цього вікового періоду, особливостей, пов'язаних, головним чином з статевим дозріванням.

В раніше опублікованому нашому повідомленні* на основі проведених нами спостережень викладені характеристики кисневих режимів організму підлітків 13—16 років при фізичному навантаженні під час веслування на байдарці на дистанції 200 м в максимальному темпі.

В цьому повідомленні, яке є частиною досліджень впливу фізичного тренування на юнацький організм, що проводяться у відділі вікової фізіології (зав. відділом доктор мед. наук Н. В. Лауер) під керівництвом А. З. Колчинської, наведені дані про зміни функції зовнішнього дихання, серцево-судинної системи, крові та їх ролі в забезпеченні киснем працюючих тканин організму тренуваних підлітків і юнаків. Наведена характеристика кисневих режимів організму тренуваних юнаків 13—16 років, спортивна кваліфікація яких від першого юнацького розряду до першого розряду для дорослих і кандидатів у майстри спорту, під час веслування на 200 м в максимальному темпі в умовах змагання та в найближчий період відновлення. Представлені також дані про співвідношення споживання кисню, кисневого запиту і кисневого боргу.

Відомо, що систематичне тренування здійснює специфічний вплив як на фізичний розвиток [18, 19, 23], так і на пристосувальні реакції найважливіших функціональних систем організму, приводить до підвищення функціональних можливостей юнацького організму в цілому [2, 16, 17, 19, 22, 27, 28].

У тренуваних підлітків і юнаків порівняно з їх нетренованими ровесниками при більшому об'ємі виконуваної роботи відзначаються більші величини максимального споживання кисню [2, 3, 14, 26 та ін.], більш виражене зростання частоти серцевих скорочень, підвищення систолічного тиску, ударного і хвилинного об'єму серця [1, 6, 7, 10, 15], більші величини і ступінь посилення легеневої вентиляції, глибини дихання, проценту споживання кисню [4, 14, 17, 28 та ін.], а також спостерігаються деякі особливості зміни насичення артеріальної крові киснем [8, 29] і відновних процесів після фізичного навантаження [4, 5, 24, 25].

Деякі дослідники підкреслюють, що під час граничного м'язового навантаження тренувани підлітки і юнаки швидше досягають найвищо-

* Див. Фізіол. журн. АН УРСР, 1968, 14, 6.

го рівня відзначення цього рівня довші показники відміряні нами у порівнянні з нетренованими юнаками.

Однак, в навчальних системах, як правдиво відомо, важливою їх ролі є не тільки забезпечення організму киснем, але й регуляція його витрати.

Водночас в процесі тренування під впливом фізичного навантаження функція дихальної системи організму змінюється. При цьому змінюється і споживання кисню та його витрати. Коли робота виконується в умовах змагання, то витрати кисню гребців в умовних умовах змагання значно перевищують витрати в умовах тренування.

В цій роботі ми досліджуємо вплив тренування на зміну витрати кисню (при належному забезпеченні певної частини витрати кисню) в умовах змагання і тренування.

Ми обстежуємо вплив тренування на зміну витрати кисню в різних групах: I — тренуваних на кваліфікаційних змаганнях (кваліфікація — ІІ); II — тренуваних на змаганнях спортивна кваліфікація — ІІІ та в майстри спорту; III — тренуваних на змаганнях сменів високого класу. Результати роботи манди СРСР по встановленню вартості спортивного тренування.

Вплив спортивного тренування на працездатність

Показники

Вага (кг)	
Час веслування (сек)	
Темп веслування (кількість гребків на 1 хв)	
Кисневий запит (мл/хв)	
Кисневий запит (мл/кг/хв)	

В результаті тренування юнаки переборюють більшу частину роботи, ніж ровесники, і при цьому витрати кисню на один гребок зменшуються. Це означає, що в обчисленні на один гребок витрати кисню у 15—16-річних юнаків менше, ніж у дорослих. Це означає, що витрати кисню на один гребок у юнаків менше, ніж у дорослих. Це означає, що витрати кисню на один гребок у юнаків менше, ніж у дорослих.

го рівня відзначуваних пристосувальних зрушень і можуть утримувати цей рівень довше, ніж нетреновані підлітки і юнаки [9, 16, 20]. По ряду показників відмінності між юними і дорослими тренуваними спортсменами у порівнянні з нетренованими ровесниками відносно менші [11, 26].

Однак, в наведених дослідженнях діяльність основних фізіологічних систем, як правило, розглядається ізольовано, без аналізу найбільш важливої їх ролі — забезпечення працюючих тканин киснем.

Водночас в літературі нема даних про зміни альвеолярної вентиляції під впливом, тренування, складу альвеолярного повітря, зміни дихальної функції крові, недосить з'ясовано вплив тренування в юнацькому віці на зміну кисневого запиту та його співвідношень із споживанням кисню та кисневим боргом при тих видах фізичного навантаження, коли робота виконується переважно руками. Майже нема досліджень юних гребців в умовах природної спортивної діяльності.

В цій роботі мета і завдання якої сформульовані в раніше опублікованому повідомленні, ми вивчали зміну показників зовнішнього дихання і кровообігу під час фізичного навантаження з точки зору їх ролі в забезпеченні ефективної доставки тканинам відповідних кількостей кисню (при належному його парціальному тиску), необхідних для забезпечення певного рівня споживання кисню тканинами.

Ми обслідували 25 юних спортсменів 13—16 років із стажем спортивних тренувань від одного до п'яти років. Дані аналізуються по таких групах: I — треновані підлітки середнього віку 13,8 року (спортивна кваліфікація — перший юнацький розряд, третій розряд для дорослих); II — треновані юнаки 15—16 років (середній вік — 15,7 року, спортивна кваліфікація від другого розряду для дорослих до кандидата в майстри спорту). Для порівняння були обслідувані дев'ять спортсменів високого класу 24—28 років, що входять до складу збірної команди СРСР по веслуванню на байдарці (середній вік — 26 років, тривалість спортивного стажу — 6—12 років).

Таблиця 1

Вплив спортивного тренування в юнацькому віці на зміни деяких показників працездатності під час веслування (200 м). Наведені значення $M \pm m$

Показники	13—14 років нетреновані	13—14 років треновані	15—16 років нетреновані	15—16 років треновані	24—28 років треновані
Вага (кг)	48,3±0,8	51,0±0,6	59,5±1	67,03±0,85	82,2±0,95
Час веслування (сек)	68,3±0,5	60,7±0,6	61,5±0,6	56,2 ±0,7	52,5±0,5
Темп веслування (кількість гребків на 1 хв)	81,6±0,5	90,4±0,35	93,0±0,7	94,5 ±0,6	106±0,8
Кисневий запит (мл)	3461±51	4483±42	4070±60	5700±58	8220±82
Кисневий запит (мл/кг/хв)	63,2±0,40	87,0±0,65	68,0±0,45	91,0 ±0,3	114,2±0,84

В результаті досліджень встановлено, що треновані підлітки та юнаки переборюють задану дистанцію швидше, розвиваючи більший темп веслування, виконують у порівнянні з малотренованими ровесниками більшу роботу. З віком, а також з кращою тренованістю відзначається збільшення показників кисневого запиту як абсолютних, так і в обчисленні на 1 кг ваги тіла. Проте величина кисневого запиту навіть у 15—16-річних добре тренуваних юнаків не досягає величини кисневого запиту дорослих спортсменів. За відносною величиною кисневого запиту (на 1 кг ваги за 1 хв) треновані юнаки займають проміжне місце між дорослими тренуваними спортсменами і своїми нетренованими ровесниками (табл. 1).

В залежності від ступеня тренуваності в наших дослідженнях виявилось виразне збільшення споживання кисню під час веслування у тренуваних підлітків і юнаків, причому абсолютна величина споживання кисню у юнаків більша.

Відносна величина спожитого кисню на 1 кг ваги тіла була найбільшою у 13—14-річних підлітків. Однак навіть найбільші як відносна, так і, особливо, абсолютна величини споживання кисню, зареєстровані у тренуваних підлітків і юнаків, значно менші, ніж ті, що спостерігаються у дорослих тренуваних спортсменів. Поряд із збільшенням загального кисневого запиту на виконувану роботу збільшуються абсолютні і відносні (на 1 кг ваги тіла) величини кисневого боргу. Особливо, велике збільшення кисневого боргу відзначено у 15—16-річних юнаків.

Таблиця 2

Вплив спортивного тренування в юнацькому віці на зміни газообміну під час веслування та величини кисневого боргу

Показники	13—14 років нетренувані	13—14 років тренувані	15—16 років нетренувані	15—16 років тренувані	24—28 років тренувані
Споживання кисню (мл/хв)	1292±34	1886±42	1572±23	2073±51	4072±76
Споживання кисню (мл/кг/хв)	26,74±0,5	37,0 ±0,75	26,40±0,34	30,92±0,65	49,53±0,78
Дихальний коефіцієнт веслування	1,10±0,04	1,00±0,03	1,10±0,06	1,11±0,03	0,97±0,04
Дихальний коефіцієнт перших 5 хв від- новлення	1,30±0,06	1,29±0,07	1,46±0,07	1,43±0,06	1,29±0,04
Кисневий борг (мл)	2168±29	2712±38	2498±28	3740±51	4932±78
Відношення спожи- вання кисню до кисневого запиту (%)	37,5 ±0,7	39,6 ±0,6	33,6 ±0,6	34,4 ±0,3	40,2 ±0,5

Аналіз величин споживаного під час веслування кисню у відношенні до кисневого запиту показав, що у тренуваних підлітків спостерігаються дещо кращі співвідношення цих величин у порівнянні з нетренуваними ровесниками. Однак найбільш сприятливі співвідношення відзначаються у 13—14-річних підлітків та у дорослих тренуваних спортсменів. Найменш сприятливі співвідношення між кількістю кисню, спожитого під час веслування і кисневим запитом у тренуваних і, особливо, у малотренуваних юнаків в наших дослідженнях поєднувались з найбільшими величинами дихального коефіцієнта під час веслування і в перші хвилини відновлення після неї, що може свідчить про більший ступінь у них ацидемії при роботі.

Споживання різних кількостей кисню організмом нетренуваних і тренуваних підлітків, юнаків і дорослих людей під час веслування забезпечувалось відповідними змінами надходження в організм кисню. Найбільші абсолютні величини споживання кисню, відзначені в тренуваних підлітків і юнаків забезпечувались найбільшими кількостями кисню, що надходить в легені ($q\dot{O}_2$) й альвеоли (qAO_2). Цікаво, що в легені й альвеоли тренуваних підлітків надходить більше кисню, $11,02 \pm 0,1$ л/хв), ніж у нетренуваних юнаків 15—16 років ($9,72 \pm 0,07$ л/хв).

У тренуваних підлітків і юнаків, як правило, спостерігалось найбільш інтенсивне надходження кисню в легені й, особливо, в альвеоли, тобто найбільші відносні величини $q\dot{O}_2$ і qAO_2 (на 1 кг ваги тіла). У

тренуваних підлітків і юнаків, на відміну від дорослих тренуваних людей, інтенсивність надходження кисню в легені й альвеоли була і лише незначно вище, ніж у нетренуваних людей.

Проте ця інтенсивність надходження кисню в легені й альвеоли забезпечує значно вищу абсолютну величину надходження кисню в легені й альвеоли.

Підвищення під час тренування інтенсивності надходження кисню в легені й альвеоли збільшення інтенсивності надходження кисню в легені й альвеоли одного літра кисню в легені й альвеоли становить $5,89—5,98$ л, в альвеолах дорослих спортсменів для цього надходження кисню (табл. 3).

Зміни під впливом тренування (на 1 кг ваги тіла) та ефективності надходження кисню в легені й альвеоли

Показники	13—16 років нетренувані
$q\dot{O}_2$ (мл/кг/хв)	161
qAO_2 (мл/кг/хв)	115
$q\dot{O}_2/q\dot{V}O_2$	6
$qAO_2/q\dot{V}O_2$	4

Надходження в легені й альвеоли кисню під час веслування становить у дорослих спортсменів

Зміни показників в організмі під час тренування

Показники	13—16 років нетренувані
ХОД (л/хв)	46
ХОД/МВЛ (%)	62
ДО (мл)	1
ДО/ЖЕЛ (%)	33
Частота дихання	40
ЧД веслування/ЧД МВЛ (%)	42
АВ (л/хв)	33
ФМДП (мл)	3
АВ/ХОД (%)	72
Кисневий ефект ди- хального циклу	32
Вентиляційний екві- валент при веслу- ванні	32
Вентиляційний екві- валент за 15 хв відновлення	45

Примітка. Всі об'

тренуваних підлітків 13—14 років порівняно з 15—16-річними тренуваними юнаками інтенсивність надходження кисню в альвеоли була більша і лише незначно відрізнялась від відповідних показників у дорослих тренуваних людей.

Проте ця інтенсивність надходження кисню у дорослих тренуваних людей забезпечує значно більші як абсолютні, так і відносні величини споживання кисню, що може вказувати на значно вищу ефективність надходження кисню в легені й альвеоли.

Підвищення під впливом тренування в 13—14 і 15—16 років ефективності надходження кисню в альвеоли значно менш виражене, ніж збільшення інтенсивності його споживання. Якщо у підлітків споживання одного літра кисню забезпечувалось надходженням в легені 5,89—5,98 л, в альвеоли 4,41—4,49 л кисню, то у дорослих спортсменів для цього надходить в легені тільки 4,4, а в альвеоли 3,43 л кисню (табл. 3).

Таблиця 3

Зміни під впливом спортивного тренування в юнацькому віці відносних (на 1 кг ваги тіла) кількостей кисню, що надходить в легені й альвеоли та ефективності надходження кисню в організм під час веслування (200 м)

Показники	13—14 років нетреновані	13—14 років тренovanі	15—16 років нетреновані	15—16 років тренovanі	24—28 років тренovanі
$q\dot{V}O_2$ (мл/кг/хв)	161,0 ± 7	216,0 ± 8	163,5 ± 5	185,2 ± 4	217,6 ± 8
qAO_2 (мл/кг/хв)	115,7 ± 4	163,5 ± 5	115,3 ± 2,5	139,0 ± 3	170,0 ± 6
$q\dot{V}O_2/q\dot{V}O_2$	6,0 ± 0,05	5,89 ± 0,04	6,2 ± 0,06	5,98 ± 0,04	4,40 ± 0,1
$qAO_2/q\dot{V}O_2$	4,32 ± 0,05	4,41 ± 0,03	4,37 ± 0,04	4,49 ± 0,03	3,43 ± 0,05

Надходження в легені та альвеоли і споживання вказаних кількостей кисню під час веслування досягалося різними змінами показників зовнішнього дихання у тренуваних і нетренованих підлітків, юнаків і дорослих спортсменів (табл. 4).

Таблиця 4

Зміни показників зовнішнього дихання підлітків і юнаків 13—16 років під впливом тренування під час веслування

Показники	Веслування (200 м)				
	13—14 років нетреновані	13—14 років тренovanі	15—16 років нетреновані	15—16 років тренovanі	24—28 років тренovanі
ХОД (л/хв)	46,15 ± 0,7	65,02 ± 0,9	57,8 ± 0,6	73,51 ± 1,1	102,3 ± 1,8
ХОД/МВЛ (%)	62,5 ± 2,5	59,2 ± 0,9	43,0 ± 1,5	49,5 ± 0,8	53,0 ± 0,8
ДО (мл)	1138 ± 24	1477 ± 16	1270 ± 13	1580 ± 21	2352 ± 36
ДО/ЖЕЛ (%)	33,7 ± 0,3	44,2 ± 0,6	30,5 ± 0,3	32,3 ± 0,5	35,7 ± 0,4
Частота дихання	40,55 ± 0,9	44,0 ± 0,9	45,5 ± 1,0	46,5 ± 1,2	43,5 ± 0,6
ЧД веслування/ЧД МВЛ (%)	42,35 ± 1,2	51,8 ± 0,7	50,2 ± 1,2	52,6 ± 0,9	49,0 ± 0,8
АВ (л/хв)	33,2 ± 0,3	49,32 ± 0,6	40,58 ± 0,3	54,96 ± 0,65	79,97 ± 0,9
ФМДП (мл)	324 ± 6	348 ± 9	380 ± 5	401 ± 6	521 ± 9
АВ/ХОД (%)	72,0 ± 0,6	75,85 ± 0,6	70,4 ± 0,7	74,77 ± 0,3	77,85 ± 0,4
Кисневий ефект дихального циклу	32,07 ± 0,35	42,86 ± 0,2	34,86 ± 0,2	44,6 ± 0,3	93,6 ± 0,6
Вентиляційний еквівалент при веслуванні	32,56 ± 0,2	32,74 ± 0,16	34,1 ± 0,26	32,12 ± 0,15	23,60 ± 0,21
Вентиляційний еквівалент за 15 хв відновлення	45,0 ± 0,32	44,8 ± 0,22	41,0 ± 0,32	38,3 ± 0,26	33,30 ± 0,23

Примітка. Всі об'єми наведені в умовах ВTPS.

Аналіз дихальної кривої показав, що під впливом тренування і в 13—14 і в 15—16 років разом зі збільшенням ДО дихання під час веслування стає більш рівномірним, спостерігається покращання його узгодженості з рухами. Проте, на початку веслування дихання навіть у тренуваних юнаків не досить узгоджене з рухами (рис. 1).

Дихальний об'єм нетренованих підлітків і юнаків становив меншу частину ЖЕЛ у порівнянні з тренуваними. Менший дихальний об'єм при незначних відмінах частоти дихання призводив до значно менших величин легеневої вентиляції у нетренованих підлітків і юнаків порів-

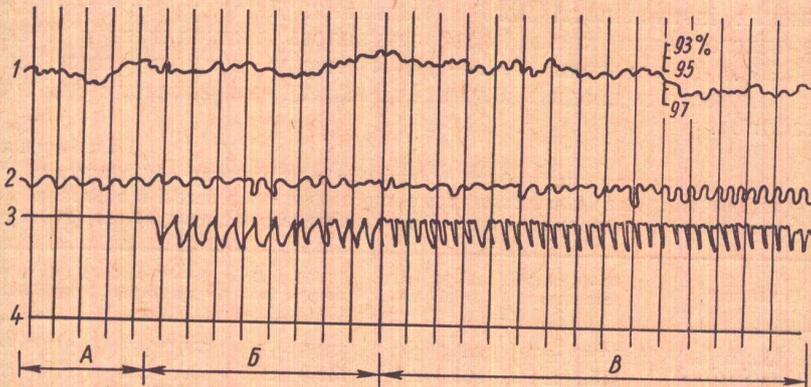

Рис. 1. Зміни дихальної кривої, насичення артеріальної крові киснем при веслуванні у юного спортсмена Р-на (15 р., II спорт. розряд, веслуванням займається два роки). ДО = 1400 мл, ХОД = 51 л/хв, P_{AO_2} = 111,5 мм рт. ст., P_{ACO_2} = 34,4 мм рт. ст., ВЕ = 33,1, відношення АВ до ХОД = 76%.

1 — насичення артеріальної крові киснем; 2 — дихальна крива; 3 — веслування; 4 — відмітка часу (1 поділка — 3,76 сек). А — спокій, сидячи в байдарці; Б — початок веслування; В — веслування в темпі 75 гребків за хвилину.

няно з тренуваними ровесниками (див. табл. 4, рис. 2). Виявилось, що тільки у нетренованих юнаків під час веслування не використовується і половина максимальної легеневої вентиляції. Найбільшою мірою наближаються до максимально можливих для них величин легеневої вентиляції нетреновані підлітки, що, можливо, пояснюється відносно невеликими величинами їх МВЛ.

Як відомо, найважливішим показником зовнішнього дихання є альвеолярна вентиляція, оскільки тільки з альвеол кисень дифундує в кров.

Як видно з табл. 4, порівняння груп тренуваних і нетренованих підлітків і юнаків показує, що у тренуваних юних спортсменів, незважаючи на збільшення ДО, ФМДП збільшується незначно. Як абсолютна величина АВ, так і частка її в хвилинному об'ємі дихання у тренуваних підлітків і юнаків більша, причому у підлітків співвідношення АВ/ХОД дещо більш сприятливе, ніж у юнаків. У всіх обслідуваних спостерігалось різною мірою виражене збільшення відношення АВ/ХОД під час веслування порівняно з аналогічним показником в стані спокою. Найбільший ступінь збільшення АВ, а також відношення АВ/ХОД зареєстровані у тренуваних підлітків і юнаків.

Під час веслування у всіх підлітків і юнаків спостерігалось збільшення вентиляційного еквіваленту (ВЕ). Найменші величини ВЕ відзначені у тренуваних юнаків. Значно більшою мірою ВЕ збільшується в найближчому відновному періоді після веслування. Найменш сприят-

лива його величина найбільш сприятлива.

Тренування впливають на дихальний цикл, змінюючи частоту і глибину дихання. Дослідження показують, що у тренуваних осіб частота дихання збільшується, а глибина зменшується порівняно з нетренованими.

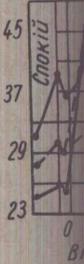

Рис. 2. Зміни вентиляційного еквіваленту (ВЕ) у Г-на, 27 р. за часу (1) та у малотренованого юнака (2) при веслуванні.

чатківцями. В дорослих людей збільшення ДО, але не збільшення вентиляції, призводить до збільшення частоти дихання, але не збільшення глибини дихання.

Спільним для всіх груп було збільшення частоти дихання в стані спокою. Найменша частота дихання була у тренуваних осіб. Найменша частота дихання була у тренуваних осіб. Найменша частота дихання була у тренуваних осіб.

Навіть у тренуваних спортсменах частота дихання збільшується під час веслування. Найменш сприятливою була частота дихання у тренуваних осіб.

лива його величина в цей період відзначена у нетренованих підлітків, найбільш сприятлива — у тренованих юнаків (рис. 2).

Тренування приводить до значного збільшення кисневого ефекту дихального циклу, причому це збільшення виражено сильніше, ніж вікові відміни цього показника у нетренованих підлітків і юнаків.

Дослідження складу альвеолярного повітря також дозволяє відзначити відміни між тренованими юними спортсменами і гребцями-по-

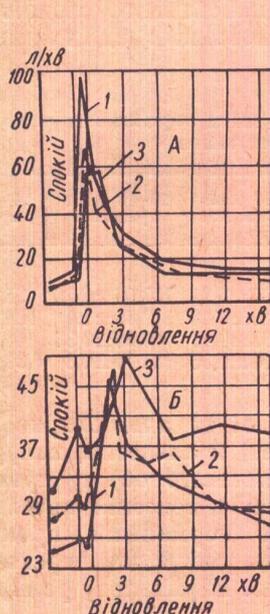

Рис. 2. Зміни ХОД (А) та вентиляційного еквівалента (Б) у спортсмена Г-на, 27 р. заслуженого майстра спорту (1) та у добре тренованих (2) і малотренованих (3) юнаків 15 років при веслуванні на дистанцію 200 м.

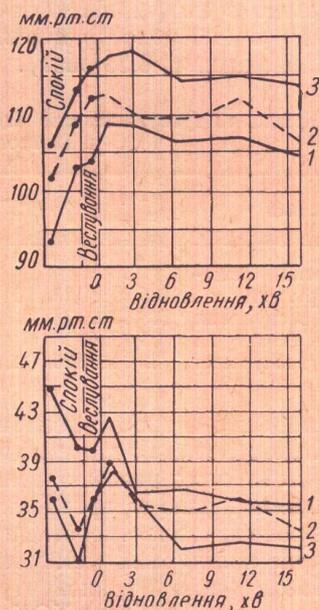

Рис. 3. Зміни парціального тиску кисню (вгорі) та вуглекислого газу (внизу) в альвеолах у добре тренуваного спортсмена Г-на 27 р., (1) та у тренованих (2) і нетренованих (3) юнаків 15 р. під впливом веслування на дистанцію 200 м.

чатківцями. В стані спокою, лежачи у тренованих підлітків, юнаків і дорослих людей зареєстровані більш низькі величини парціального тиску кисню в альвеолах. У 15—16-річних тренованих юнаків і дорослих людей, крім того, відзначені і найбільш високі показники напруження CO_2 в альвеолах.

Спільним для всіх підлітків, юнаків і дорослих людей під час веслування було збільшення PAO_2 і зниження PACO_2 порівняно з показниками в стані спокою лежачи (табл. 5). Найбільший ступінь підвищення PAO_2 відзначався у тренованих підлітків, юнаків і дорослих спортсменів. Найменша абсолютна величина PAO_2 і найбільша PACO_2 під час веслування та після нього спостерігалась у дорослих спортсменів. Найбільш низьке напруження CO_2 під час веслування, відзначено у тренованих підлітків і юнаків (рис. 3).

Навіть у тренованих підлітків і юнаків у порівнянні з дорослими спортсменами спостерігались значно менші величини легеневої вентиляції, ДО, АВ, кисневого ефекту дихального циклу, менш сприятливі співвідношення АВ і ХОД, а також ХОД і споживання кисню як під час веслування, так і в період ліквідації кисневого боргу. На відміну

від підлітків і юнаків у дорослих спортсменів під час веслування порівняно з показниками в стані спокою вентиляційний еквівалент не збільшується, а дещо знижується або ж залишається незмінним. Величина вентиляційного еквіваленту у них, збільшуючись як і у підлітків та юнаків в період ліквідації кисневого боргу, все ж залишається значно нижчою (див. рис. 2). Крім того, у дорослих тренуваних людей під час веслування спостерігається особливо великий ступінь збільшення основних показників зовнішнього дихання порівняно з рівнем спокою, що пов'язано з необхідністю забезпечення найбільшого споживання у них кисню (в 14,3 раза) у порівнянні з тренуваними підлітками (у 9,4 раза) та юнаками (у 8,38 раза).

Таблиця 5
Вплив спортивного тренування в юнацькому віці на зміни парціального тиску кисню і CO_2 в альвеолах під час веслування

Показники	13—14 років нетреновані	13—14 років тренувані	14—16 років нетреновані	15—16 років тренувані	24—28 років тренувані
PAO_2 — спокій лежачи (мм рт. ст.) . . .	$105,59 \pm 0,18$	$104,96 \pm 0,16$	$105,80 \pm 0,21$	$103,06 \pm 0,26$	$95,75 \pm 0,2$
PAO_2 — веслування	$113,33 \pm 0,74$	$113,67 \pm 0,65$	$112,48 \pm 0,86$	$112,56 \pm 1,1$	$104,18 \pm 0,6$
PACO_2 — спокій . . .	$35,45 \pm 0,15$	$34,90 \pm 0,2$	$35,38 \pm 0,41$	$36,56 \pm 0,36$	$40,77 \pm 0,41$
PACO_2 — веслування	$32,01 \pm 0,35$	$28,40 \pm 0,42$	$33,60 \pm 0,36$	$32,70 \pm 0,3$	$39,93 \pm 0,42$

Абсолютні і відносні показники легеневої та альвеолярної вентиляції, кількості кисню, що надходять у легені й альвеоли, напруження кисню в альвеолах разом з величиною хвилиного об'єму кровообігу, напруженням кисню в артеріальній і змішаній венозній крові та кисеньзв'язуючими властивостями крові при нормальній проникності альвеолярно-капілярних мембран визначають умови для переходу кисню з альвеол в кров і транспорту його кров'ю. Вирішальну роль в транспорті кисню крові відіграє ХОК.

Величина визначеного нами ХОК виявилась найбільшою у дорослих спортсменів ($24,3 \pm 0,8$ л/хв). Найменша величина ХОК спостерігалась у 13—14-річних нетренованих підлітків. ($16,7 \pm 0,4$ л/хв). У їх тренуваних ровесників під час веслування була відзначена приблизно така ж величина ХОК, як у 15—16-річних юнаків. Збільшення ХОК у підлітків, на відміну від тренуваних юнаків, у більшому ступені зв'язано із збільшенням частоти серцевих скорочень, ніж із збільшенням систолічного об'єму. З цим пов'язана і менша величина систолічного і пульсового тиску у підлітків порівняно з тренуваними юнаками. Найбільші показники систолічного і пульсового тиску, частоти серцевих скорочень зареєстровані у дорослих спортсменів. Відновлення цих показників після веслування здійснювалось у них більш інтенсивно (рис. 4).

Під впливом тренування спостерігається збільшення кисневого ефекту серцевого скорочення. Так, якщо у нетренованих юнаків 15—16 р. він становив $10,2 \pm 0,2$ мл, то у їх тренуваних ровесників — $14,0 \pm 0,25$ мл, а у дорослих спортсменів — $24,1 \pm 0,4$ мл. Стає сприйнятливим співвідношення ХОК і споживання кисню. Якщо споживання 1 л кисню у тренуваних юнаків і підлітків забезпечується циркуляцією 9,17—10,42 л крові, то у дорослих спортсменів для цього циркулює тільки 5,98 л крові.

Дослідження кисневої ємкості крові дозволяє відзначити дещо більші транспортні можливості крові тренуваних підлітків і юнаків порівняно з нетренованими. КЕК як нетренованих ($18,23 \pm 0,16$ і $19,2 \pm 0,18$ об%), так і тренуваних підлітків і юнаків ($18,58 \pm 0,14$ і $19,60 \pm$

$\pm 0,12$ відпов
ваних людей

Відмінност
вантаженні у т
портом кров'ю
лізації. Які ж
для забезпечен
вання?

Найбільші
альною кров'ю

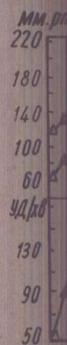

Рис. 4
частот

А — Гр
розряд.
Білі тр

у дорослих спо
літків під впли
ваги тіла велич
вірних відмін з
личини qaO_2 (т
сменів при най
низька величин

У тренуван
нами та у трен
спостерігаютьс
тованого веноз
 qaO_2 і qvO_2 суп
можуть свідчит
ганізмі тренова
меншу ефектив
рослими людьми

В наших д
стерігалась так
ції та легеневог

Представле
нами кількості
очно бачити різ
дуваних нами п

$\pm 0,12$ відповідно), проте значно менша відзначеної у дорослих тренуваних людей ($21,82 \pm 0,21$ об%).

Відмінності основних показників гемодинаміки при фізичному навантаженні у тренуваних і нетренуваних людей тісно пов'язані з транспортом кров'ю різних кількостей кисню при неоднакових умовах їх утилізації. Які ж кількості кисню транспортуються артеріальною кров'ю для забезпечення необхідного рівня споживання кисню під час веслування?

Найбільші і найменші кількості кисню, транспортованого артеріальною кров'ю (qaO_2), як і спожитого організмом, були зареєстровані

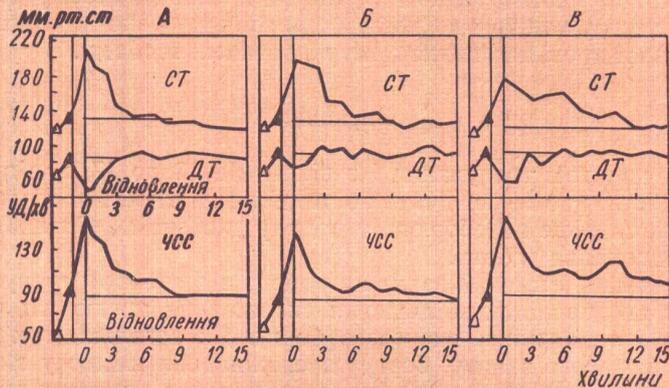

Рис. 4. Зміни систолічного (СТ) та діастолічного тиску (ДТ), частоти серцевих скорочень (ЧСС) при веслуванні на дистанцію 200 м.

А — Гр-н, заслужений майстер спорту, 27 р., 87 кг. Б — Н-ний I спорт. розряд, 15 р., 61,5 кг. В — Т-р, юнацький спорт. розряд, 15 р., 59 кг. Білі трикутники — спокій основного обміну, чорні трикутники — спокій, сидячи в байдарці.

у дорослих спортсменів та у нетренуваних підлітків відповідно. У підлітків під впливом тренування як абсолютна, так і обчислена на 1 кг ваги тіла величина qaO_2 збільшується. У юнаків при відсутності достовірних відмін абсолютної величини відзначено зниження відносної величини qaO_2 (при збільшенні споживання кисню). У дорослих спортсменів при найбільшій абсолютній величині зареєстрована порівняно низька величина qaO_2 на кг ваги тіла.

У тренуваних підлітків і юнаків порівняно з дорослими спортсменами та у тренуваних юнаків порівняно з нетренуваними, як правило, спостерігаються менші абсолютні і відносні кількості кисню, транспортованого венозною кров'ю до легень (qv_aO_2). Більш низькі величини qaO_2 і qv_aO_2 супроводжуються значними величинами споживання кисню, можуть свідчити про більшу ефективність транспортування кисню в організмі тренуваних підлітків у порівнянні з нетренуваними і про значно меншу ефективність транспортування кисню у юнаків порівняно з дорослими людьми.

В наших дослідженнях під час веслування у тренуваних осіб спостерігались також більші показники відношення альвеолярної вентиляції та легеневого капілярного кровоструменя.

Представлені графічно у вигляді каскадів qO_2 а PO_2 розглядувані нами кількості і показники парціального тиску кисню дозволяють наочно бачити різні рівні каскадів у цілому та окремі їх ступені у облідуваних нами підлітків, юнаків і дорослих спортсменів.

Значно більший рівень кількостей кисню, які надходять в легені й альвеоли організму тренуваних підлітків, юнаків і дорослих людей під час веслування. При менш виражених відмінах у кількостях кисню, транспортуваних артеріальною кров'ю, відзначається менший рівень кількостей кисню, транспортуваних венозною кров'ю організму тренуваних осіб, як і сприятливіше відношення згаданих кількостей з киснем, що його споживає організм.

Спостережувані нами під час веслування у тренуваних людей більші величини загального градієнта PO_2 , збільшення артеріально-венозного градієнта за рахунок більшого зниження PO_2 венозної крові, свідчать про кращі умови у них для дифузії кисню на всьому шляху його проходження від повітря до клітин, про більш повне використання резерву венозної крові порівняно з нетренованими особами.

Висновки

1. Під впливом тренування і з віком від 13 до 17 р. підвищується працездатність, про що свідчить збільшення здатності посилювати темп веслування, скоріше переборювати задану дистанцію, більший кисневий запит на виконання роботи.

2. Загальний кисневий запит на роботу під впливом тренування підвищується як внаслідок збільшення споживання кисню під час веслування, так і за рахунок кисневого боргу. Як загальні, так і відносні величини кисневого запиту, боргу та споживання кисню у юних спортсменів не досягають показників, характерних для дорослих спортсменів.

3. Якщо збільшення споживання кисню під час веслування в процесі вікового розвитку під впливом тренування проходить в більшій мірі в 13—14 р., то в 15—16 р. підвищується здатність працювати «в борг».

4. Більші величини споживання кисню у юних спортсменів порівняно з їх нетренованими ровесниками забезпечувались і більшими вентиляційними об'ємами ДО, ХОД, АВ. Економічність зовнішнього дихання також була більшою у юних спортсменів. У них відзначені менший ФМДП порівняно з ДО, більше відношення АВ до ХОД, більший кисневий ефект дихального циклу. Водночас вентиляційний еквівалент під час веслування збільшувався порівняно з станом спокою у всіх підлітків та юнаків, тоді як у дорослих спортсменів він дещо знижувався. Решта показників ефективності дихання у дорослих спортсменів були більш сприятливими.

5. У всіх підлітків та юнаків при веслуванні відзначено збільшення PAO_2 та зниження $PACO_2$ порівняно зі спокоєм лежачи, що в даному випадку може бути пов'язано з відносною гіпервентиляцією альвеол і низькою ефективністю утилізації кисню з альвеол. Під час веслування спостерігалось збільшення $PA-Ra/O_2$ — градієнта без достовірних відмін його величини у тренуваних та нетренованих юнаків.

6. Збільшення під впливом тренування в підлітковому та юнацькому віці кількісних показників діяльності системи зовнішнього дихання при веслуванні виражено значно більше, ніж збільшення його ефективності та економічності, тобто якісних показників діяльності. В цьому одна з найбільш істотних відмін юнацького організму від зрілого.

7. Для тренуваних підлітків при веслуванні характерні більші величини систолічного та пульсового тиску, кисневого ефекту серцевого скорочення і, можливо, як про це свідчать деякі посередні методи, систологічного об'єму та хвилинного об'єму кровообігу. У юнаків ці показники були меншими, ніж у дорослих спортсменів.

8. Збільшення кількості кисню у підлітків порівняно з дорослими відбувається під час веслування, підвищувався парціальний тиск кисню в крові, оптимізувався спосіб дихання.

Це вказує на наявність інтенсивності веслування «коши» між ними, що може бути пов'язано з різницею у постачанні кисню до органів.

9. Отже, в процесі тренування підлітків та юнаків відбувається регуляція кисневого балансу організму, основних фізіологічних процесів.

1. Абрисимова В. В. Влияние физической нагрузки на кровообращение. М., 1962, 274 с.
2. Бакулин С. А. Биохимия, М., 1965, 274 с.
3. Бакулин С. А. Вещной работе у спортсменов. Л., 1960.
4. Бахрах И. И., Бирюкович В. В. Морфол. физиол. в спорте. М., 1965, 274 с.
5. Васильева В. В. Биохимия, М., 1965, 274 с.
6. Гандельсман Л. В. Физiol. возр. морфол. культуры, 1956, 19 с.
7. Горкин М. Я. Культура, 1956, 19 с.
8. Кару Г. Э.— Теория и практика физической культуры. Физкультура молодежи. М., 1958, 5 с.
9. Лауер Н. В., Коробков А. В. Регулирование, К. 1958, 5 с.
10. Лу Шао-чжун. Физiol. возр. морфол. культуры (1), 139 с.
11. Марковская Л. В. Биохимия, М., 1958, 5 с.
12. Маркосян А. В. Физiol. возр. морфол. культуры, 1956, 19 с.
13. Милицерова Л. В. Морфол. физиол. в спорте. М., 1965, 274 с.
14. Мотылянская Л. В. Биохимия, М., 1965, 274 с.
15. Пешков В. В. Время работы субстрата. М., 1958, 5 с.
16. Пугина Н. С.— Физiol. возр. морфол. культуры, 1956, 19 с.
17. Пулькина И. В. Физiol. и биохимия, М., 1965, 274 с.

8. Збільшення дистанції веслування (до 300, 500 м) супроводжувалось у підлітків збільшенням кисневого запиту, боргу та споживання кисню. Ще в більшій мірі посилювалось виділення CO_2 . Збільшувалась порівняно з дистанцією 200 м частина кисневого запиту, що задовольняється під час веслування. Водночас, перед зниженням темпу веслування, підвищувалась частота дихання і більше, ніж споживання кисню виріс ХОД. Внаслідок цього значно збільшувався ВЕ. Підвищувався парціальний тиск кисню в альвеолах, що відображало відхилення від оптимального співвідношення АВ та легеневого капілярного кровоструменя.

Це вказує на те, що навіть у тренуваних юнаків дальше збільшення інтенсивності роботи, споживання кисню при збільшенні дистанції веслування «коштує» організму все більших зусиль і насамперед обмежується зниженням результативності діяльності систем, що забезпечують постачання тканинам кисню.

9. Отже, в процесі розвитку під впливом тренування системи дихання підлітків та юнаків не досягають перш за все тієї досконалості регуляції кисневого режиму, яка забезпечує таку узгоджену діяльність основних фізіологічних систем у дорослих добре тренуваних спортсменів.

Література

1. Абросимова Л. И.—О физиологической оценке влияния физиологических нагрузок на кровообращение подростка, дисс., М., 1957.
2. Абросимова Л. И.—Матер. V конфер. по возр. морфол. физиол. и биохимии, М., 1962, 274.
3. Бакулин С. А.—Матер. IV научной конфер. по возр. морфол. физиол. и биохимии, М., 1959, 29.
4. Бакулин С. А.—Изменение газообмена и некоторых других функций при мышечной работе у различно тренированных подростков 14—17 лет; автореф. дисс., Л., 1960.
5. Бахрах И. И.—Физическая культура детей и подростков, М., 1966, 235.
6. Бирюкович А. А., Король В. М.—Матер. VI научной конфер. по возр. морфол. физиол. и биохимии, М., 1965, 283.
7. Васильева В. В.—Матер. VI научной конфер. по возр. морфол., физиол. и биохимии, М., 1965, 286.
8. Гандельсман А. Б., Артынюк А. А., Блохин И. П.—Матер. VIII конфер. возр. морфол., физиол. и биохим., М., 1967, 90.
9. Горкин М. Я., Шуржик С. Б., Бойко К. К.—Теория и практика физ. культуры, 1956, 19, 63.
10. Кару Г. Э.—Теория и практика физ. культуры, 1964, 6, 57.
11. Коробков А. В., Шкурдова В. А., Яковлев Н. Н., Яковлев Е. С.—Физкультура людей разного возраста, М., 1963, 220.
12. Лауер Н. В., Колчинська А. З.—Фізіол. журн. АН УРСР, 1965, XI, 3, 289.
13. Лауэр Н. В., Колчинская А. З.—Кислородный режим организма и его регулирование, К., 1966, 3.
14. Лу Шао-чжун — Научн. труды Института усоверш. врачей, Л., 1960, 21 (1), 139.
15. Марковская Г. А.—Матер. III научной конфер. по возр. морфол., физиол. и биохимии, М., 1957.
16. Маркосян А. А.—Труды Института физ. воспитания и школьной гигиены, М., 1958, 5.
17. Маркосян А. А., Король В. М.—Теория и практика физ. культуры, 1964, 6, 32.
18. Милицерова Г.—Физическое воспитание и спорт, Варшава, 1951, 5, 4, 461.
19. Мотылянская Р. Е., Стогова Л. И., Иорданская Ф. А.—Физическая культура и возраст, М., 1967, 31.
20. Пешков В. П.—Кровообращение, дыхание и работоспособность у юношей во время работы субмаксимальной мощности, Автореф. дисс., М., 1963.
21. Пугина Н. С.—Вентиляция и ее взаимоотношения с кровообращением у здоровых детей 7—15 лет и при пневмонии, Автореф. дисс. Л., 1966.
22. Пулькина И. Е., Суркина И. Д.—Матер. V конфер. по возр. морфол., физиол. и биохим., М., 1962, 294.

23. Смирнов К. М. и др.—Научн. труды Института усоверш. врачей им. Кирова, Л., 1960, 21 (1), 149.
24. Сорокин В. Ф.—Проблемы физиологии спорта, М., 1960, 2, 220.
25. Ульбрих Я. М.—Физиол. механизмы двигательных и вегетативных функций, М., 1965, 164.
26. Фарфель В. С.—Доклады VII Всесоюзного съезда физиологов, М., 1947, 616; 1949, 668.
27. Фарфель В. С., Раскин М. В.—Матер. I научной конфер. по возр. морфол., физиол. и биохимии, М., 1952.
28. Фарфель В. С.—Физиология спорта, М., 1960, 369.
29. Чернов К. Л.—Проблемы возрастной физиологии и патофизиологии сердечно-сосудистой системы, М., 1966, 150.

Надійшла до редакції
4.XI 1967 р.

ВЛИЯНИЕ СПОРТИВНОЙ ТРЕНИРОВКИ НА ИЗМЕНЕНИЕ КИСЛОРОДНЫХ РЕЖИМОВ ЮНОШЕСКОГО ОРГАНИЗМА ПРИ ФИЗИЧЕСКОЙ НАГРУЗКЕ

В. С. Мищенко

Отдел возрастной физиологии Института физиологии им. А. А. Богомольца
АН УССР, Киев

Резюме

В статье приводятся данные об изменении под влиянием тренировки показателей внешнего дыхания, гемодинамики, кислородтранспортной функции крови у подростков и юношей 13—16 лет (для сравнения приведены также показатели у взрослых спортсменов высокого класса) при физической нагрузке (гребля) с точки зрения их роли в обеспечении доставки адекватных количеств кислорода работающим тканям.

Установлено, что под влиянием тренировки в юношеском возрасте повышается способность выполнять больший объем работы за более короткое время. У тренированных подростков и юношей наблюдаются большие кислородный запрос на работу, потребление O_2 и кислородный долг. Увеличивается отношение потребления O_2 ко всему кислородному запросу.

Тренировка благоприятно сказывается на деятельности системы внешнего дыхания. У тренированных подростков и юношей наблюдаются большие величины ЖЕЛ, МВЛ, большие абсолютные величины и степень увеличения во время гребли МОД, АВ, ДО. Увеличивается общее и отнесенное на 1 кг веса тела количество O_2 , поступающего в легкие и альвеолы. Повышается экономичность внешнего дыхания, увеличивается эффективность поступления O_2 в легкие.

У тренированных подростков и юношей отмечаются более благоприятные сдвиги в деятельности сердечно-сосудистой системы. Кровообращение становится более экономичным, увеличивается эффективность транспорта O_2 артериальной кровью, лучше используется кислородный резерв венозной крови, создаются более благоприятные условия потребления O_2 тканями (см. каскад PO_2).

Тренированные подростки отличались от тренированных юношей прежде всего меньшим объемом и мощностью выполняемой ими работы, меньшим потреблением O_2 , кислородным долгом. У них отмечаются меньшие общие количества O_2 , поступающие в легкие и альвеолы, меньшая эффективность транспорта O_2 кровью.

Повышение под влиянием тренировки экономичности внешнего дыхания и кровообращения, эффективности поступления и транспорта O_2 в юношеском возрасте отстает от увеличения мощности функциональных систем, участвующих в доставке O_2 работающим тканям во время гребли. В этом одно из существенных отличий юношеского организма от зрелого.

В процессе развития под влиянием тренировки возможностей аппарата легоч-

ного дыхания, кровотока, скорости того совершенства и эффективности тренировок спортсменов.

EFFECT OF TRAINING

Department of

The data are presented on the changes in the indicators of external respiration, hemodynamics, oxygen transport function of blood in teenagers and young men 13-16 years (for comparison the indicators of high class athletes are also presented) during physical load (rowing) from the point of view of their role in supply of oxygen to working tissues.

It is established that under the influence of training in the teenage age the ability to perform a greater volume of work in a shorter time is increased. In trained teenagers and young men there are observed greater oxygen demand for work, O_2 consumption and oxygen debt. The ratio of O_2 consumption to the total oxygen demand is increased.

Teenagers' body control more perfectly

ного дыхания, кровообращения, крови подростки и юноши, однако, не достигают того совершенства системы регулирования кислородного режима, такой экономичности и эффективности его, которые наблюдаются у взрослых хорошо тренированных спортсменов.

EFFECT OF TRAINING ON TEENAGERS' BODY OXYGEN REGIMEN IN EXERCISE

V. S. Mishchenko

Department of Age Physiology, the A. A. Bogomoletz Institute of Physiology,
Academy of Sciences, Ukrainian SSR, Kiev

Summary

The data are presented on the change under the effect of training in the indices of external respiration, hemodynamics, oxygen-transport function of blood in teenagers at the age of 13—16 (indices in adult sportsmen of a high class are also presented for the sake of comparison) in exercise (rowing) from the view-point of their role in supply of working tissues with adequate amounts of oxygen.

It is established that under the effect of training at the youthful age the ability to perform a greater volume of work for a shorter time increases. Oxygen demand for work, O_2 consumption and oxygen debt are greater in trained teenagers. The ratio of O_2 consumption to the total oxygen demand increases.

Teenagers' body oxygen regimens become more effective and economic and their control more perfect in the process of training.